

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 990/2015
26.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М.1, због кривичног дела убиство из члана 113 КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М.1, адвоката Б.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 87/14 од 19.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 776/15 од 15.09.2015. године, у седници већа одржаној 26.11.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М.1, адвоката Б.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 87/14 од 19.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 776/15 од 15.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 87/14 од 19.05.2015. године окривљени М.М.1 је оглашен кривим да је извршио кривично дело убиство из члана 113. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 12 година у коју му се има урачунати време проведено у притвору почев од 30.01.2014. године па надаље. Истом пресудом према окривљеном је на основу члана 87. КЗ одузет један нож са црном дршком дужине сечива 24 цм, на којем се налази натпис „...“, а као предмет кривичног дела. Оштећени Д.П., Ђ.П., Н.П. и Г.П. су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу. Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 30.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 480.952,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да оштећенима Д.П., Ђ.П., Н.П. и Г.П. на име трошкова кривичног поступка исплати укупан износ од 368.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 776/15 од 15.09.2015. године усвојена је жалба браниоца окривљеног М.М.1, па је преиначена пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 87/14 од 19.05.2015. године само у погледу

одлуке о казни, тако што је Апелациони суд окривљеног М.М.1 због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од девет година уз урачунавање времена проведеног у притвору, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног М.М.1, адвокат Б.П. у смислу члана 485 став 2. у вези става 1. тачке 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је у поступку који је претходио доношењу побијаних одлука повређен члан 74. тачка 2) ЗКП, јер бранилац окривљеног није био обавештен о времену психолошко-неуропсихијатријског вештачења окривљеног, па том приликом односно тој доказној радњи није присуствовао, на који начин је по оцени браниоца повређено право на одбрану окривљеног.

Како из списка предмета произилази да је окривљени М.М.1 од када је задржан решењем МУП РС ПУ Сремска Митровица, ПС Шид, КУ 254/14 - ЛС 23/14 од 30.01.2014. године имао браниоца, који му је постављен по службеној дужности, адвоката М.М.2, а који је касније присуствовао његовом саслушању, те да је имао браниоца до правноснажног окончања поступка који се против окривљеног водио због кривичног дела за које је прописана казна затвора од пет до петнаест година, то су, по оцени овог суда, неосновани наводи браниоца окривљеног да је током предметног кривичног поступка повређен закон – одредба члана 74. тачка 2) ЗКП. При томе, питање да ли је бранилац окривљеног обавештен о времену када је вршено психолошко-неуропсихијатријско вештачење окривљеног или није, без утицаја је на повреду наведеног члана, већ би се у односу на то питање евентуално могло радити о повреди неке друге одредбе Законика о кривичном поступку, која се захтевом за заштиту законитости не може побијати.

Полазећи од наведеног, по налажењу овог суда, неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да је у поступку који је претходио доношењу побијаних одлука повређен закон из члана 74. тачка 2) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.